

20. jubilejni Slomškov dan na Slomu in Ponikvi

Lepo število udeležencev se je v soboto, 23. 09. 2023, zbralo na Slomu pri Ponikvi, v rojstni hiši bl. Antona Martina Slomška. Prijetno družbo so sestavljali pedagoški delavci vseh nivojev izobraževanja, kateheti, starši in romarji.

Slomškov dan vsako leto pripravljajo Društvo katoliških pedagogov Slovenije, Slovenski katehetski urad in župnija Ponikva. Na ta dan se vsako leto zgodi tudi podelitev Slomškovih priznanj in naziva častni član društva, in sicer članom društva, izjemoma tudi nečlanom, za področje vzgoje in izobraževanja. Letos je bil še poseben razlog za praznovanje, saj je prireditev potekala že dvajsetič. Na jubilejno praznovanje so bili povabljeni vsi, ki so v tem obdobju prejeli Slomškovo priznanje ali naziv častni član. Moto ali naslov dneva je letos bil: "*Mož beseda več velja kakor kup zlata*".

Slovesnost na Slomu se je začela s slovensko himno, ki jo je zapela Larisa Špur, spontano pa se ji je pridružila celotna publika. Nato je vse prisotne najprej pozdravila predsednica DKPS, *ga. Marija Žabjek*, duhovno pa nas je v slavje popeljal dr. *p. Silvo Šinkovec*, duhovni asistent DKPS. S svojo prisotnostjo sta nas počastila tudi *ga. Jelka Godec*, ki je bila podeljevalka Slomškovih priznanj in *g. Lojze Peterle*.

Kulturni program so bogatile glasbene in dramske točke. Dve sta izvedla brat in sestra, na klarinetu je igral Lenart, violončelistka pa Ivana Šifrar. V solo izvedbi je na klavirju igral Jurij Kernel. Dramski del programa vsako leto pripada Blažetu in Nežici, glavnima junakoma Slomškovega pedagoškega priročnika z naslovom *Blaže in Nežica v nedeljski šoli*. Letos je bil ta del programa izveden tako, da je skupina uprizorila virtualni intervju s Slomškom, ki je na vprašanja odgovarjal citati iz svojih del. In vse, kar je povedal in pravzaprav napisal že takrat, velja še danes. Besedilo, dramtizacija in režija z naslovom "*Intervju s Slomškom*" je delo ge. Irene Zevnik, izvedli pa so ga domačini s Ponikve. Odraslega Blažeta je igral Rene Špur, odraslo Nežico Larisa Špur, malega Blažeta Žiga Gorinšek, malo Nežico pa Zala Dečman. Lik Antona Martina Slomška je igralsko upodobil Tilen Repenšek. Vezni tekst za prireditev je sestavila *ga. Magdalena Jarc*, brala pa *ga. Katarina Lenarčič*. Zahvala in čestitke prav vsem. Res je bilo lepo, prisrčno in doživeto.

Letos so Slomškova priznanja prejeli:

- **ga. Dragica Motik** je upokojena profesorica zgodovine in geografije, slovenščino pa je poučevala zdomce, zamejce in izseljence. Je zelo aktivna članica upravnega odbora DKPS, sodeluje pri nastajanju vsakoletne mednarodne konference, ki jo organizira DKPS in ima veliko zaslug za to, da na konferenci sodelujejo izseljenci, zdomci in zamejci. Za svoje življenjsko delo je prejela najvišjo nagrado RS za področje dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture za Slovence po svetu.
- **g. Leon Kernel** je po osnovni izobrazbi gozdar in glasbenik. Še vedno poučuje strokovne predmete na srednji gozdarski in lesarski šoli v Postojni in mlade vzgaja za stroko ter jim privzgaja pozitiven odnos do narave. Je pa tudi zborovodja, skladatelj, organist, režiser in pevec. Predano deluje v domači župniji. Organizira predavanja, delavnice in pomaga pri delu društva. V DKPS deluje že od začetka in je predsednik OS DKPS Sv. Hieronim v Postojni.
- **s. Emanuela Žerdin** je po poklicu medicinska sestra, je pa tudi redovnica, sestra Frančiškanka Brezmadežnega spočetja. Trenutno se posveča katehezi, služila pa je tudi hudo bolnim v Ljubospicu in sprejemala pribežnike v času migrantske krize. Vsi jo prav gotovo poznamo po njenih komentarjih in prispevkih v Družini in na Radiu Ognjišče, pa tudi na RTV Slovenija in v reviji Prijatelj. Je odprti rok za vsakogar, ki ga sreča na poti svojega poslanstva.

Naziv častni član DKPS je bil letos podeljen zakoncema **ddr. Vereni Vidrih** in **dr. Andreju Perko**, ki sta za ta slavnostni dan pripravila tudi predavanje na temo "*Jasnost besede in naših stališč*".

ne glede ali smo poslušalcu všeč ali ne". Oba sta poudarila vlogo družine in družbe, torej nas vseh, v kontekstu naslova njunega predavanja. Po zaključeni podelitvi so bili k besedi povabljeni vsi dobitniki priznanj in naziva. Spregovorili so o hvaležnosti in izkazani časti, ki jim jo ta podelitev pomeni.

V odmoru, ki je za nekaj časa prekinil dopoldanski del slovesnosti, je steklo prijetno klepetanje in druženje ob kavi in napitkih ter pecivu. Hvala vsem, ki ste nam pripravili te dobrote.

Popoldanski del smo nadaljevali na Ponikvi. Zbrali smo se v cerkvi Sv. Martina, pri sv. maši, ki jo je daroval ljubljanski nadškof metropolit **msgr. Stanislav Zore**. V pridigi nas je najprej vodil v razmislek, kaj danes pomeni beseda, ki sem jo povedal včeraj in kako gledam na resnico, na katero sem prisegel včeraj. Pa tudi, kako pomembno je, da imamo jasna sidrišča, notranja in zunanja, zemeljska in nebeška, okoli njih pa določen prostor svobode, da ne bomo na milost in nemilost prepuščeni tekočim dogodkom in novim ideologijam. V duhu Prvega pisma apostola Pavla Timoteju in skozi Jezusovo priliko o sejalcu in semenu nam je položil na srce, da ne smemo razvodeneti na polju Božje besede in zapovedi in prepustiti vsega skušnjavi, ali dovoliti, da bi vse postalo plitvo in prilagojeno našemu okusu. Poudaril je, da je zelo pomembno, da vsi, ki se ukvarjamo z vzgojo, dobivamo strokovne spodbude in duhovne smernice, kajti za pedagoga ni dovolj, da spravlja v učečo glavo podatke in znanje, ampak mora z besedo in zgledom učenčevo srce oblikovati za dojemanje in sprejemanje resničnega, dobrega in lepega. K vsemu temu pripomorejo tudi srečanja, kakršna se zgodijo vsako leto na Slomu in na Ponikvi. Nakazal je tudi primerjavo med sejalcem in semenom na vzgojno-izobraževalnem področju, kjer je vsak pedagoški delavec sejalec, njegovi učenci pa njiva, v katero je vrženo seme.

Somaševalo je kar sedem duhovnikov, kar je daritvi in praznovanju dalo še globlji, lepši in močnejši pečat. Med njimi so bili Jože Planinc, župnik na Ponikvi, oba nekdanja župnika na Ponikvi, Miha Herman, sedaj župnik na Teharjah in mag. Alojz Kačičnik, sedaj župnik na Vidmu Krško, dr. p. Silvo Šinkovec, duhovni asistent DKPS, dr. Ivan Rojnik, župnik v Vuhredu in prejemnik Slomškovega priznanja 2011, Tomaž Kodrič, župnik v Podnanosu in Boštjan Prevc, nadškofijski tajnik v Ljubljani. Daritev sv. maše so sooblikovali letošnji nagrajenci. Med mašo je pel župnijski pevski zbor.

Ob tej priložnosti so organizatorji izdali **zbornik**, katerega moto je *"Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti."* V njem so pregledno zbrani najpomembnejši podatki praznovanj Slomškovega dne skozi čas. Svoj trud so v izdelavo in oblikovanje vložili Marjana Korošec, Helena Kregar, Alojz Kačičnik, Mirjana Furlan, Marjeta Humar in Simona Gregorčič. Njihov trud se izkazuje v izdelku, ki je vse pohvale vreden. Hvala jim.

Doživeti Slomškov dan v živo je vsako leto nekaj lepega, bogatega, duhovno polnega in nepozabnega, ne samo za nagrajence, pač pa za vse, ki se ga udeležijo. Hvala vsem, ki so se trudili, da je bilo tudi letos tako.

Marija Pisk